

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет природокористування
Навчально-науковий інститут заочної та післядипломної освіти
Факультет землевпорядкування та туризму
Кафедра землеустрою

Кваліфікаційна (дипломна) робота
освітнього ступеня «Бакалавр»
на тему: **«МЕТОДИКА ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ У
ВЛАСНІСТЬ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА»**

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»

Виконав:

Науковий керівник: к.е.н., доцент

Дудич Г.М.

Рецензент _____

Львів 2024

УДК 342.9

Методика відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства. Кваліфікаційна робота. Кафедра землеустрою. Львів, Львівський національний університет природокористування, 2024 р.

48 с. текстової частини, 10 таблиць, 9 рисунків, 26 джерел бібліографічного списку.

У кваліфікаційній роботі розкрито методичні засади відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства, відомості про неї, а також результат її відведення.

Об'єктом дослідження є земельна ділянка для ведення особистого селянського господарства, що знаходиться в с. Карасиха в межах Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області.

У кваліфікаційній роботі використано відомості Державного земельного кадастру, дані Публічної кадастрової карти України, а саме інформація про кадастровий поділ, координати поворотних точок суміжних земельних ділянок.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
1. ЗАСАДИ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ У ВЛАСНІСТЬ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	7
1.1. Поняття земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства	7
1.2. Правові аспекти ведення особистого селянського господарства	10
1.3. Методичні аспекти відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства	13
2. ВІДОМОСТІ ПРО ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	17
2.1. Основні відомості про об'єкт землеустрою	17
2.2. Геодезичні дані для відведення земельної ділянки	18
2.3. Опис процедури виконання топографо-геодезичних робіт	23
3. РЕЗУЛЬТАТ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	31
3.1. Результат прив'язки земельної ділянки до геодезичних пунктів ДГМ	31
3.2. Створення кадастрового плану земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства	33
3.3. Встановлення меж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства	34
4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ	38
5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	41
ВИСНОВКИ	44
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	46

ВСТУП

Сьогодні приватне особисте селянське господарство набуває живого вираження, має свої характерні риси, особливості його формування та правового регулювання його діяльності, які чітко закріплені в нормативних правових актах. Ринкове трансформування відносин власності в сільському господарстві призвело до формування багатокладної економіки, що характеризується активним розвитком особистих селянських господарств. У зв'язку з його важливою роллю у розв'язанні соціально-економічних проблем, а саме продовольчої безпеки країни, а також заснованої на ній економічної безпеки, зайнятості, доходів і якості життя сільського населення – правове регулювання його діяльності та використання землі й іншого майна має бути чітким і визначеним.

Вище сказане підтверджує актуальність питання дослідження, спрямованого на виявлення землі, як характеристики приватних особистих селянських господарств. На законодавчому рівні проблема полягає у визначенні суб'єктної конфігурації земельних правовідносин, що виникають у процесі набуття та здійснення прав на землю фізичними особами для ведення особистого селянського господарства, оскільки Земельний кодекс України передбачає передачу громадянам земельних ділянок для його ведення. Тому важливо з'ясувати, хто може бути суб'єктом права для ведення особистого сільського господарства і, відповідно, хто може бути власником земельної ділянки, виділеної для ведення цього.

З цією метою у кваліфікаційній роботі розглянуто правові та методичні аспекти щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства, що знаходиться в с. Карасиха в межах Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області.

1. ЗАСАДИ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ У ВЛАСНІСТЬ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

1.1. Поняття земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства

Сільськогосподарське виробництво характеризується тим, що основним засобом виробництва є земля. Після отримання землі у власність чи користування необхідно лише залучити обіговий капітал, щоб організувати прибутковий бізнес із коротким терміном окупності, що становить менше року.

Тому не дивно, що основна конкуренція в сільському господарстві ведеться за землю. Держава є не тільки арбітром у цій боротьбі, встановлюючи правила і контролюючи їх виконання, а й активним учасником. Значна частина сільськогосподарських земель перебуває в державній власності. Крім того, існують землі, що перебувають у розпорядженні місцевих громад, тобто землі, що перебувають у комунальній власності. Для придбання таких земель суб'єкти господарювання використовують усі можливості, зокрема й ті, які доступні тільки громадянам.

Особисті селянські господарства – це новий особливий суб'єкт земельних та аграрних відносин, адже з прийняттям Земельного кодексу України [7] та Закону України "Про особисті селянські господарства" [5] питання щодо правового статусу особистих селянських господарств набуло особливої актуальності. Проте, в юридичній літературі зазначається, що функціонування таких господарств, як самостійних суб'єктів станом на сьогодні все ще залишається спірним. Особисті селянські господарства не є юридичними особами, але водночас у нормативно-правових актах йдеться про "власність особистих селянських господарств", що є основною ознакою юридичних осіб. За сімейним (родинним) складом особисті селянські господарства близькі до фермерських господарств, але істотно відрізняються від них відсутністю

принципу корпоративності, головним чином через не товарний характер цієї діяльності.

Відповідно до вимог Земельного кодексу України [7], землі державної та комунальної власності можуть бути передані в безоплатне користування. Підставою для виникнення таких прав є стаття 121 Земельного кодексу України [7], яка передбачає безоплатну передачу земельних ділянок у власність громадян. Найбільш примітною частиною цієї норми є пункт, який надає громадянам право на безоплатне передання земельної ділянки площею 2 гектари для ведення особистого селянського господарства (ОСГ). Не зважаючи на соціальну спрямованість цього положення, дедалі частіше зазначається, що воно використовується для різноманітних підстав приватизації землі.

Передача землі в приватну власність не приносить жодних вигод державі, або територіальним громадам. Передача землі рідко призводить до того, що громадяни безпосередньо займаються сільським господарством особисто. У багатьох випадках такі землі продаються, або здаються в оренду особам, які займаються товарним сільськогосподарським виробництвом. Тому, саме ці суб'єкти мають найбільшу зацікавленість у приватизації землі, і ця зацікавленість створює ризик корупції. Згідно із судовою практикою, зловживання в земельному секторі досить великі, особливо в частині передачі громадянам землі для ведення особистого селянського господарства.

Спочатку 2001 року, коли було ухвалено відповідні положення Земельного кодексу України [7], земельні ділянки, необхідні для ведення особистого селянського господарства, передавалися громадянам із метою подолання кризи, пов'язаної з руйнуванням сформованої колгоспної системи. Згідно законодавства особисте селянське господарство – це господарська діяльність, що провадиться фізичними особами, або особами, які проживають разом у сімейних чи родинних відносинах, без створення юридичної особи, шляхом виробництва, переробки, споживання сільськогосподарської продукції, продажу її надлишків, надання послуг із використанням майна особистого

селянського господарства та економічною діяльністю, яка здійснюється для задоволення потреб громадян, а також для забезпечення їхніх інтересів.

По суті, ухвалення Закону України «Про особисте селянське господарство» [5] було спробою легалізувати натуральне господарство в правовому полі, де Земельний кодекс України [7] забезпечує для цього необхідну матеріальну базу та основні засоби виробництва. Однак, за останні два десятиліття структура економіки України суттєво змінилася, і особи, які отримують землю для ведення селянського господарства, не займаються безпосередньо цією діяльністю, використовуючи своє право на отримання додаткового доходу, частину якого використовують для надання не обґрунтованих переваг особам, що мають право ухвалювати рішення про передачу землі у власність. Це може бути використано для надання не справедливих переваг тим, хто має право приймати рішення про передачу землі у власність.

Саме існування цієї правової норми створює більше проблем правового, економічного та соціального характеру, ніж соціальні ефекти, що досягаються за рахунок створення фермерами індивідуальних господарств. Крім того, безоплатне придбання землі породжує певний ступінь безвідповідального ставлення до землі, як до суб'єкта права. Крім того, перебування таких земельних ділянок у приватній власності без обов'язку здавати та вести податкову звітність створює умови для існування тіньових ринків сільськогосподарської продукції.

З точки зору держави, пріоритет має віддаватися розвитку суб'єктів, які є платниками податків і роботодавцями, якщо вони в змозі надати близько 2-ох гектарів землі. У цьому разі земельні ділянки мають надаватися в довгострокову оренду на конкурсній основі для створення сімейних ферм.

Ризик корупції у сфері землекористування значно знижується, якщо буде потрібно проведення аукціону. Крім того, необхідність створення сімейної ферми на кожній переданій ділянці землі робить не доцільним придбання таких земель великими сільськогосподарськими виробниками, оскільки управління

ними систематично ускладнюється. Водночас, молоді люди отримують доступ до сільськогосподарського виробництва, що створить умови для інтенсивного та прибуткового виробництва [2].

1.2. Правові аспекти ведення особистого селянського господарства

З метою відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства використано нормативно-правові акти з питань здійснення землеустрою:

1. Земельний кодекс України [7];
2. Закон України "Про землеустрій" [21];
3. Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та земле оціночних робіт" [16];
4. Закон України "Про Державний земельний кадастр [17];
5. Закон України "Про оренду землі" [22];
6. Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками [9];
7. Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98) [8];
8. Порядок складання та затвердження індексних кадастрових карт (планів) і кадастрових планів земельних ділянок, вимог до їх оформлення [15];
9. "Порядок ведення Державного земельного кадастру" [19];
10. Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту та порядку погодження документації із землеустрою" [3];
11. Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин" [4].

Закон України "Про особисте селянське господарство" [5] дозволяє фізичним особам займатися діяльністю, яка відповідає особистому підсобному господарству, на власній або орендованій землі площею не більше 2,0 га.

Розгорнутий науково-практичний коментар до Закону України «Про особисте селянське господарство» [12], детально описує земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства, вказуючи, що для нього можуть використовуватися земельні ділянки площею не більш як 2,0 га, що можуть бути передані фізичним особам у власність, або в оренду в установленому порядку. Зокрема, стаття 121 Земельного кодексу України та стаття 5 Закону України "Про особисте селянське господарство" [5] встановлюють норми безоплатного передання земельних ділянок площею не більше 2 га для ведення особистого селянського господарства. Крім безоплатного передання земельних ділянок, Земельний кодекс України передбачає й інші підстави набуття права власності на земельні ділянки, такі як набуття за договором купівлі-продажу, дарування, міни, інших цивільно-правових угод та прийняття спадщини [13].

Земельний кодекс України та Закон України "Про особисте селянське господарство" передбачають право користування земельними ділянками для індивідуального сільського господарства на правах оренди, крім можливості користування земельними ділянками для індивідуального сільського господарства на правах власності [5].

Слід зазначити, що у Закону, який передбачає використання земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства, товарного сільськогосподарського виробництва та фермерства, розширено можливість фактичного використання землі особистим підсобним господарством за цільовим призначенням. Саме в цьому контексті законодавчо закріплена можливість створення сімейних ферм.

Важливо відзначити різницю між індивідуальними фермерськими господарствами та фермерськими господарствами. Цей аналіз можна використати для того, щоб визначити, чи є потреба у зміні практики щодо оподаткування. Фермери мають право продавати надлишки

сільськогосподарської продукції на ринку, закупівельним і переробним підприємствам та організаціям, а також іншим юридичним і фізичним особам, а тому мають право на податкові пільги. Це не тягне правових наслідків, передбачених Законом України "Про особисте селянське господарство" у вигляді податкової відповідальності за реалізацію сільськогосподарської продукції [5].

Необхідно забезпечити відмінність між випадками, коли оподаткування має місце, і випадками, коли воно заборонено законом. Основним критерієм для оподаткування є площа земельної ділянки. Якщо в процесі виробництва відбувається поділ землі внаслідок її успадкування, або виділ у натурі (на землі) для одного з членів індивідуального господарства, то і в цьому разі загальна площа сільськогосподарських угідь перевищуватиме два гектари, коли дохід від реалізації сільськогосподарської продукції індивідуальним господарством, як правило, має підлягати оподаткуванню [14].

Таким чином, наявність земельної ділянки для цілей особистого вирощування є підставою для реєстрації в сільській, або селищній раді, на території якої розташована земельна ділянка, безпосередньо для цілей особистого вирощування. Це виражається в тому, що такі особи вважаються зайнятими, звільняються від сплати податку на доходи фізичних осіб та мають право на державну підтримку, як це прямо зазначено в Законі України «Про особисте селянське господарство» [25].

Чинним законодавством не передбачено спеціальної процедури реєстрації особистих селянських господарств і, відповідно, не існує окремої процедури реєстрації членів особистих селянських господарств. Таким чином, якщо особа, або член її сім'ї володіє чи використовує земельну ділянку за цільовим призначенням, тобто веде особисте селянське господарство, то вона вважається членом особистого селянського господарства. Інакше кажучи, у цьому випадку необхідно зареєструватися тільки в місцевому органі влади за місцем знаходження земельної ділянки. Крім того, право на участь у ОСГ мають тільки особи, які перебувають у родинних відносинах. Згідно із Законом України "Про

особисте селянське господарство", такі господарства не потребують реєстрації, або створення, але підлягають реєстрації [5]. Облік ОСГ здійснюють сільські, селищні, міські ради за місцем розташування земельної ділянки відповідно до «Порядку обліку господарств селянських господарств сільськими, селищними та міськими радами».

1.3. Методичні аспекти відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства

Розробленням проєктів землеустрою для відведення земельних ділянок займається землевпорядна організація. На розробку проєкту землеустрою землевпорядникам відводиться шість місяців. Перелік документів, які повинен містити проєкт землеустрою, встановлено статтею 50 Закону України "Про землеустрій" [21].

Проєкт землеустрою з відведення земельної ділянки включає в себе:

- пояснювальну записку;
- матеріали геодезичних вишукувань, землевпорядного проектування у разі формування земельної ділянки;
- розрахунок розміру втрат лісогосподарського виробництва;
- розрахунок розміру збитків власників землі та землекористувачів;
- перелік обмежень у використанні земельної ділянки;
- кадастровий план земельної ділянки.

У разі зміни цільового призначення земельної ділянки для формування земельної ділянки, або потреб розвитку до проєкту має додаватися витяг із відповідного містобудівного документа із зазначенням функціонального зонування території, на якій розташовано земельну ділянку, та обмежень щодо використання території в містобудівних цілях.

Ці вимоги відповідають законодавству, якщо відведення земельної ділянки з державної, або комунальної власності передбачена у власність фізичних та юридичних осіб, або використання для містобудівних цілей

здійснюють за відсутності такого містобудівного документа, або якщо вид цільового призначення земельної ділянки й вид функціонального призначення території, визначені відповідним містобудівним документом, що не відповідають вимогам законодавства. Але це не стосується випадків, коли його здійснюють без дотримання правил землеустрою.

Алгоритм відведення земельної ділянки у власність наведено на рис. 1.1.

Рисунок 1.1. – Алгоритм відведення земельної ділянки у власність.

Розроблені проекти землеустрою підлягають екстериторіальному погодженню. Це означає, що експерти перевіряють відповідність землевпорядного проекту вимогам законодавства. Екстериторіальний дозвіл видається на строк до двох тижнів.

Далі земельну ділянку реєструють в ДЗК і направляють для отримання кадастрового номера. Зазвичай цим займається землевпорядна організація, яка розробляє проект землеустрою. Для цього реєстратору Державного земельного кадастру необхідно подати такі документи, як [19]:

- заяву встановленого формату;
- затверджений проект землеустрою щодо відведення земельних ділянок;
- спеціальний файл електронного обміну (XML-файл).

Інформацію про пакет документів для реєстрації права власності на земельну ділянку розкрито на рис. 1.2.

- оригінал рішення ради депутатів ОТГ про затвердження проекту землеустрою;
- оригінал витягу з ДЗК про реєстрацію земельної ділянки;
- копія паспорту;
- копія ідентифікаційного номеру;
- квитанції про оплату послуг реєстрації.

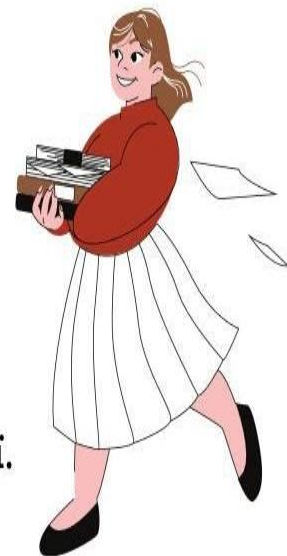

Рисунок 1.2. – Перелік документів для реєстрації права власності на земельну ділянку.

Після присвоєння кадастрового номера для земельної ділянки готується витяг з ДЗК, який надалі стає одним із документів, необхідних для її реєстрації.

Останній етап – затвердження проєкту протягом двох тижнів тим же органом, який видав дозвіл. Потім проєкт надсилається в ЦНАП, який реєструє права на земельну ділянку.

Причинами відмови на стадії отримання дозволу щодо одержання земельної ділянки у власність є те, якщо її розташування не відповідає генеральному плану та містобудівній документації. Якщо одержано відмову від влади, то варто перевірити чи відповідає відмова винятковим підставам для цього. У разі відсутності підстав подається позов до суду для оскарження дії, або бездіяльності органу влади. За таких умов суд зобов'язує орган влади розглянути скаргу і видати дозвіл на відведення земельної ділянки у власність [1].

2. ВІДОМОСТІ ПРО ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

2.1. Основні відомості про об'єкт землеустрою

У кваліфікаційній роботі використано відомості Державного земельного кадастру, а також Державного реєстру земель у разі внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки, що були сформованими до 2013 року. Використано дані Публічної кадастрової карти України (рис. 2.1), а саме інформація про кадастровий поділ, координати поворотних точок суміжних земельних ділянок, інформація про право власності та речові права на суміжні земельні ділянки, інформація з інших допоміжних шарів.

Рисунок 2.1. – Публічна кадастрова карта України, де відображено місце розташування земельної ділянки в межах Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області.

Земельна ділянка, за рахунок якої передбачається відведення, має наступні характеристики:

- місце розташування: в межах населеного пункту с. Карасиха, Шепетівського району Хмельницької області;
- категорія земель за основним цільовим призначенням, відповідно до Земельного кодексу України, віднесена до категорії: землі сільськогосподарського призначення;
- на момент складання проекту землеустрою цільове призначення: земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність, або користування громадянами чи юридичними особами);
- після відведення: для ведення особистого селянського господарства;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь: рілля;
- форма власності: комунальна;
- розмір земельної ділянки: 0,55 га;
- умови надання земельної ділянки: у власність;
- наявні обмеження: встановлюються в обсязі, передбаченому законодавством, або договором;
- земельні сервітути: визначаються в процесі розробки проекту.
- кадастровий квартал: 6820355000:03:002: XXXX.

2.2. Геодезичні дані для відведення земельної ділянки

При відведенні земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства використовувалися відомості Державного картографо-геодезичного фонду у формі виписки координат та висот пунктів ДГМ із Банку геодезичних даних (табл. 2.1). У виписці координат та висот пунктів ДГМ із Банку геодезичних даних наведена система координат СК-63 для району X, 2-ої зони в проекції Гауса-Крюгера, система висот – Балтійська 1977 р.

Таблиця 2.1 – Виписка координат та висот пунктів ДГМ із Банку геодезичних даних

№п/п	Індекс	Назва	Клас пункту	Координати, м		Висота над рівнем моря, м	Клас нівелювання
				X	Y		
1	M351522300	Переросле	2	XXXX 254,687	XXXX 681,399	328,948	IV
2	M351523200	Коритне	2	XXXX 393,129	XXXX 317,545	321,323	IV
3	M351522400	Дзвінки	2	XXXX 272,636	XXXX 809,297	307,442	IV
4	M351522600	Ляхівці	2	XXXX 233,184	XXXX 247,116	304,097	IV
5	M351522700	Міжгір'я	2	XXXX 077,895	XXXX 705,602	311,772	IV
6	M352120100	Паньківці	2	XXXX 892,525	XXXX 704,164	304,706	III
7	M352120600	Антонівка	2	XXXX 203,552	XXXX 137,041	280,497	IV
8	M352120500	Окіп	2	XXXX 524,060	XXXX 290,790	283,382	IV
9	M352121700	Романів	1	XXXX 050,587	XXXX 420,602	291,016	IV
10	M31522500	Хорошів	2	XXXX 214,703	XXXX 042,075	306,964	IV
11	M31522500	Боложівка	2	XXXX 128,032	XXXX 493,598	298,247	IV
12	M31522200	Соснівка	2	XXXX 729,912	XXXX 152,277	301,642	IV
13	M31522400	Миклаші	2	XXXX 067,048	XXXX 763,375	280,876	IV
14	M31522000	Вілія	2	XXXX 323,886	XXXX 888,478	275,373	IV

При складанні документації із землеустрою містобудівна документація, а також викопіювання із такої документації не використовувались. Схему планової основи с. Карасиха Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області відображено на рис. 2.2.

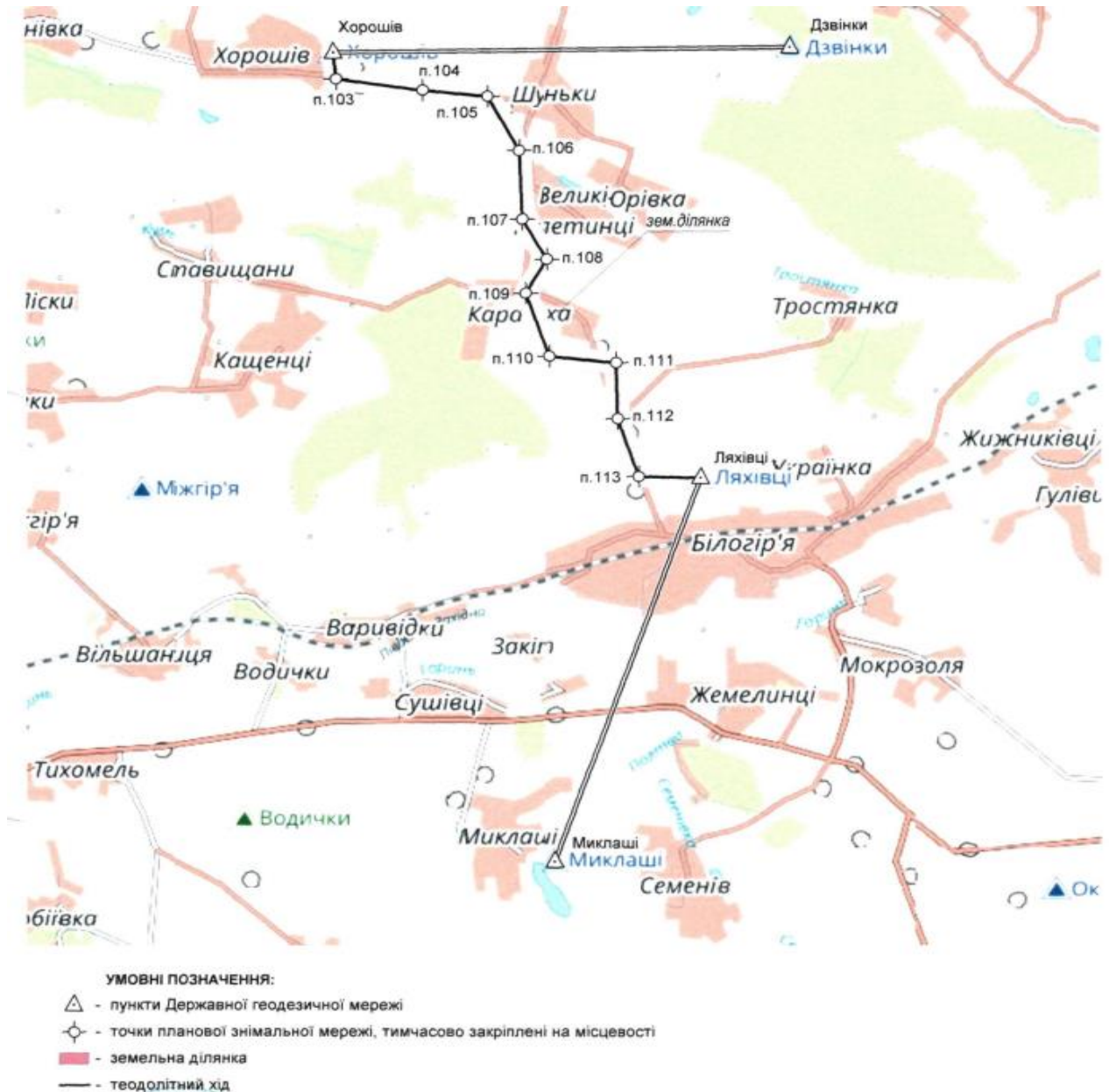

Рисунок 2.2. – Схема планової основи с. Карасиха Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області з прив'язкою до пунктів ДГМ.

Відомість обчислення координат точок теодолітного ходу за рахунок врівноваження теодолітного ходу показано в табл. 2.2.

У відповідності до обчислення координат точок теодолітного ходу в табл. 2.2.:

- кутова нев'язка $+00'11,5''$;
- допустила кутова нев'язка $0^{\circ}03'36,3''$;
- відносна нев'язка $1: 58642,000$;
- допустима відносна нев'язка $1:1000,000$;
- нев'язка по X-ам в метрах $-0,116$;
- нев'язка по Y-ам в метрах $-0,183$;
- довжина ходу в метрах $12725,398$;
- лінійна нев'язка в метрах $0,217$.

Частина схеми планової основи с. Карасиха Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області на Публічній кадастровій карті показано на рис. 2.3.

Рисунок 2.3. – Частина схеми планової основи с. Карасиха Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області на Публічній кадастровій карті.

Відомість обчислення координат для висячих теодолітних ходів, показаних на рис. 2.3, представлено у табл. 2.2.

Таблиця 2.2 – Відомість обчислення координат висячих теодолітних ходів

Назви пунктів	Горизонтальні кути		Довжини сторін, м	Прирости координат		Координати пунктів	
	виміряні	дирекційні		Х	У	Х	У
Хід 2							
п. 111						XXXX387,981	XXXX822,106
		276°21'15"					
п. 110	280°17'05"					XXXX514,483	XXXX686,142
		16°38'20"	737,389	+706,513	+211,145		
т. 1	123°23'52"					XXXX220,996	XXXX897,287
		320°02'12"	104,679	+80,232	-67,235		
т. 2	241°18'41"					XXXX301,228	XXXX830,052
		21°20'53"	76,213	+70,984	+27,744		
т. 3						XXXX372,212	XXXX857,796

2.3. Опис процедури виконання топографо-геодезичних робіт

Перед початком робіт було проведено топографо-геодезичні вишукування з метою визначення просторових даних щодо земельної ділянки. Виконано рекогносрування, що являє собою обов'язковий початковий етап робіт при проведенні інструментальних зйомок, призначений для вибору місця розташування точок знімальної мережі безпосередньо на місцевості, а також визначено територію на якій будуть проводитися топографо-геодезичні роботи [8].

В якості координатної основи при виконанні робіт із землеустрою було використано найближчі пункти ДГМ, відображених на рис. 2.2. Від пунктів ДГМ прокладено теодолітний хід (рис. 2.3). Виконано урівнювання ходів, яке полягає в визначенні допустимих нев'язок та введено поправки в кутові та

лінійні виміри. У результаті абрис земельної ділянки, складений за результатами зйомки показано на рис. 2.4.

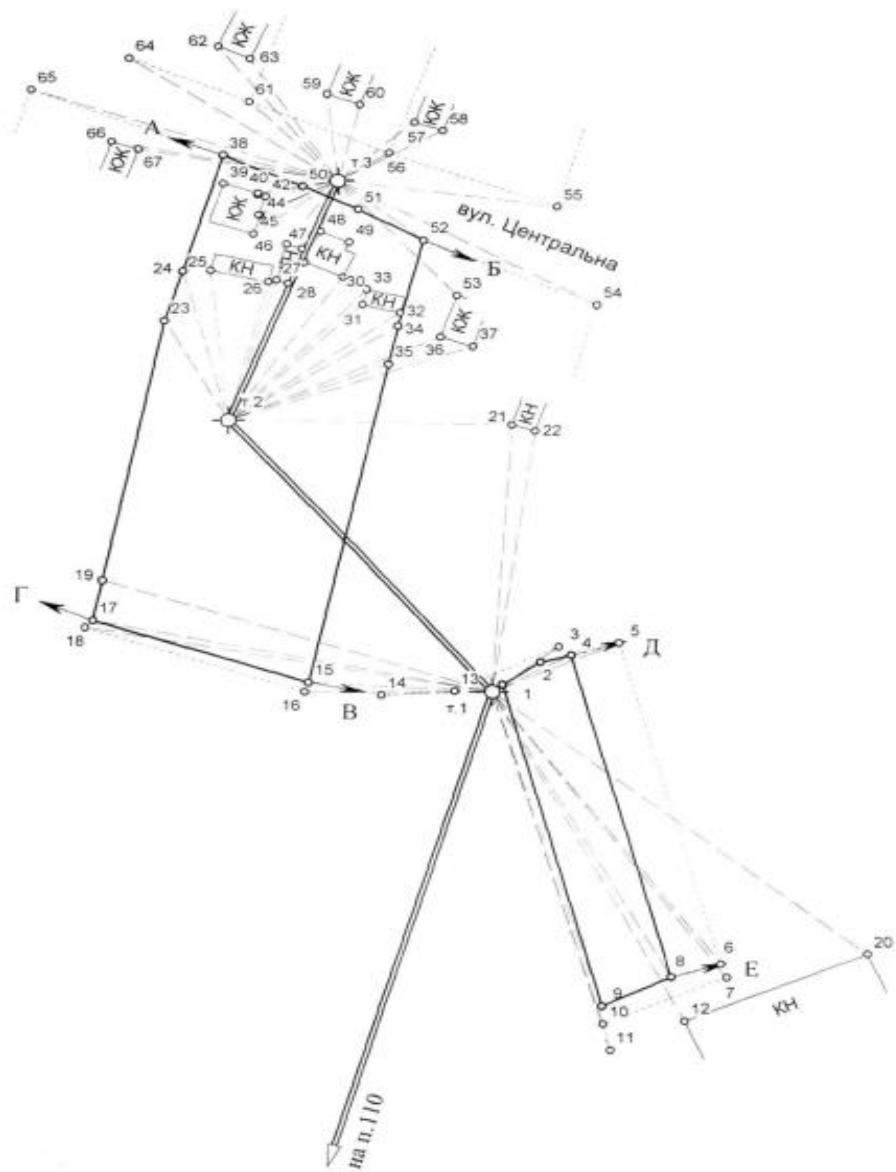

Рисунок 2.4. – Абрис земельної ділянки, складений за результатами тахеометричної зйомки.

Опис меж передбачає, що

від А до Б – землі Білогірської селищної ради;

від Б до В – землі, що перебувають у приватній формі власності;

від В до Г – землі Білогірської селищної ради;

від Г до А – землі, що перебувають у приватній формі власності;

від Д до Е – землі, що перебувають у приватній формі власності;

від Е до Д – землі Білогірської селищної ради.

Відповідно до Земельного кодексу України [7], віднесення земель до тієї чи іншої категорії здійснюється на підставі рішень органів державної влади та органів місцевого самоврядування відповідно до їхніх повноважень.

Види використання земельної ділянки в межах певної категорії земель (крім земель сільськогосподарського призначення та земель оборони) визначаються її власником, або користувачем самостійно в межах вимог, встановлених законом до використання земель відповідної категорії, з урахуванням містобудівної документації та документації із землеустрою. Земельні ділянки сільськогосподарського призначення використовуються їх власниками, або користувачами виключно в межах вимог щодо користування землями певного виду використання, встановлених у Земельному Кодексі [7].

Дана земельна ділянка не відноситься до земель природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, земель оздоровчого призначення, земель рекреаційного призначення, земель історико-культурного призначення, земель лісового та водного фондів. Не розташована на території історичних ареалів населених пунктів. Об'єкти культурної спадщини – відсутні.

Під'їзд до земельної ділянки здійснюватиметься по існуючих вулицях, проїздах, дорогах, в тому числі і проектних. Відведення земельної ділянки не вплине на використання суміжних земельних ділянок.

Виконана кадастрова зйомка з точок планової геодезичної основи електронним тахеометром Trimble M3 згідно вимог Інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1: 1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98) із записом даних в термінал тахеометра з послідуною їхньою обробкою на комп'ютері. План орієнтований по істинному меридіану. Система координат 1963 року. Координування кутів меж проведено методом лінійно-кутових засічок [8].

Журнал лінійно-кутових спостережень та відомість обчислення координат земельної ділянки подано у табл. 2.3.

Таблиця 2.3 – Журнал лінійно-кутових спостережень та відомість обчислення координат земельної ділянки

Станція вимірів	Пункт орієнтування	Горизонтальні кути		Довжини сторін, м	Отриманий пункт	Прирости координат		Координати пунктів	
		виміряні	дирекційні			X	Y	X	Y
т. 1	п. 110		196°38'20"					XXXX220,996	XXXX897,287
		214°29'25"	51°07'45"	3,351	1	+2,103	+2,609	XXXX223,099	XXXX899,896
		218°03'22"	54°41'43"	15,069	2	+8,709	+12,298	XXXX229,705	XXXX909,585
		215°25'39"	52°03'59"	21,549	3	+13,247	+16,298	XXXX234,243	XXXX909,585
		225°23'42"	62°02'02"	22,719	4	+10,654	+20,066	XXXX231,650	XXXX914,283
		229°31'25"	66°09'45"	35,250	5	+14,246	+32,243	XXXX235,242	XXXX917,353
		307°14'35"	143°52'56"	99,011	6	-79,982	+58,362	XXXX141,014	XXXX929,530
		307°56'11"	144°34'32"	103,061	7	-83,871	+58,362	XXXX137,014	XXXX955,649
		314°44'01"	151°22'21"	95,552	8	-83,871	+59,737	XXXX137,125	XXXX957,024
		326°18'54"	162°57'14"	96,695	9	-92,447	+45,780	XXXX128,549	XXXX943,067
		327°02'20"	163°40'40"	101,833	10	-97,729	+28,345	XXXX123,267	XXXX925,632
		327°16'50"	163°55'11"	109,642	11	-105,352	+28,619	XXXX115,644	XXXX925,906
		316°23'34"	153°01'54"	108,696	12	-96,876	+30,369	XXXX124,120	XXXX927,656
		74°50'57"	271°29'18"	6,626	13	+0,25	+49,293	XXXX221,246	XXXX946,580
		71°35'11"	268°13'32"	28,258	14	-0,875	-9,623	XXXX220,121	XXXX887,664
		76°51'36"	273°29'56"	46,911	15	+2,863	-28,244	XXXX223,859	XXXX869,043
		85°02'23"	281°40'43"	47,864	16	+0,125	-46,824	XXXX221,121	XXXX850,463
		83°42'29"	280°20'50"	103,556	17	+20,962	-47,864	XXXX241,958	XXXX849,423
		91°35'22"	288°13'42"	105,061	18	+18,870	-101,412	XXXX239,866	XXXX795,875
		292°19'20"	128°57'40"	104,208	19	+32,597	-103,352	XXXX253,593	XXXX793,935
		166°54'12"	3°32'33"	122,578	20	-77,076	-98,979	XXXX143,920	XXXX798,308
		171°24'47"	8°03'08"	77,622	22	+78,732	+95,313	XXXX299,728	XXXX908,160
т. 2	т. 1		140°02'12"					XXXX301,228	XXXX830,052
		311°09'18"	91°11'30"	72,125	21	-1,500	+72,109	XXXX299,728	XXXX902,161
		191°02'33"	331°04'46"	33,480	23	+29,305	-16,191	XXXX330,533	XXXX813,861
		205°10'53"	345°13'06"	45,540	24	+44,033	-11,619	XXXX345,261	XXXX818,433
		213°57'24"	13°52'07"	44,581	25	+44,336	-4,665	XXXX345,564	XXXX825,387
		233°49'55"	16°18'08"	41,932	26	+40,710	+10,051	XXXX341,938	XXXX840,103

Станція вимірів	Пункт орієнту- вання	Горизонтальні кути		Довжини сторін, м	Отриманий пункт	Прирости координат		Координати пунктів	
		виміряні	дирекційні			X	Y	X	Y
		236°15'56"	20°28'15"	43,031	27	+41,301	+12,079	XXXX342,529	XXXX842,131
		240°26'03"	22°21'18"	43,027	28	+41,310	+15,048	XXXX341,538	XXXX845,100
		242°19'06"	34°23'16"	50,433	29	+46,643	+19,182	XXXX347,871	XXXX849,234
		254°21'04"	45°01'25"	51,194	30	+42,247	+28,914	XXXX343,475	XXXX585,966
		264°59'13"	54°08'19"	48,007	31	+33,932	+33,960	XXXX335,160	XXXX864,012
		274°06'07"	42°22'28"	53,755	32	+31,491	+43,565	XXXX332,719	XXXX873,617
		262°20'15"	57°28'13"	52,110	33	+38,497	+35,121	XXXX339,725	XXXX865,173
		277°26'01"	68°02'17"	51,081	34	+27,468	+43,067	XXXX328,696	XXXX873,119
		288°00'05"	65°46'02"	43,817	35	+16,387	+40,637	XXXX317,615	XXXX870,689
		285°43'50"	65°09'18"	59,068	36	+24,244	+53,863	XXXX325,472	XXXX883,915
		290°52'26"	70°54'38"	65,725	37	+21,495	+62,111	XXXX322,723	XXXX892,163
т. 3	т. 2		201°20'53"					XXXX372,212	XXXX892,163
		83°33'35"	284°54'28"	30,121	38	+7,749	-29,107	XXXX379,961	XXXX857,796
		67°05'31"	268°26'24"	29,056	39	-0,791	-29,045	XXXX371,421	XXXX828,751
		58°27'16"	259°48'09"	20,628	40	-3,652	-20,302	XXXX368,141	XXXX837,494
		57°23'15"	258°44'07"	20,840	41	-4,071	-20,439	XXXX367,457	XXXX837,357
		54°07'23"	255°28'16"	18,954	42	-4,755	-18,348	XXXX362,104	XXXX839,448
		41°57'13"	243°18'06"	22,185	43	-10,108	-20,099	XXXX361,966	XXXX837,697
		41°08'44"	242°29'37"	26,726	44	-10,246	-19,677	XXXX356,355	XXXX838,119
		32°15'31"	233°36'23"	22,958	45	-15,857	-21,513	XXXX353,286	XXXX836,283
		3°01'40"	214°28'27"	22,185	46	-18,926	-12,995	XXXX352,005	XXXX844,801
		354°55'07"	204°22'33"	15,847	47	-20,207	-4,439	XXXX356,999	XXXX848,640
		330°04'19"	196°16'00"	18,687	48	-15,213	+2,788	XXXX353,734	XXXX853,357
		58°17'22"	171°25'11"	9,156	49	-15,213	-9,007	XXXX370,565	XXXX860,584
		307°42'18"	259°38'15"	10,061	50	-18,478	+5,174	XXXX363,583	XXXX848,789
		288°00'20"	149°03'10"	28,215	51	-1,647	+21,817	XXXX354,321	XXXX862,970
		297°20'52"	129°21'12"	45,799	52	-8,629	+30,230	XXXX337,807	XXXX879,613
		278°10'29"	138°41'45"	75,831	53	-17,891	+65,985	XXXX334,845	XXXX888,026
		256°46'58"	119°31'22"	56,557	54	-34,405	+55,988	XXXX364,213	XXXX923,781
		216°08'52"	98°07'51"	15,360	55	-37,367	+12,954	XXXX380,466	XXXX913,784

Станція вимірів	Пункт орієнту- вання	Горизонтальні кути		Довжини сторін, м	Отриманий пункт	Прирости координат		Координати пунктів	
		виміряні	дирекційні			X	Y	X	Y
		206°44'48"	57°29'44"	26,195	56	-7,999	+19,496	XXXX389,708	XXXX870,750
		219°34'33"	48°05'41"	23,460	57	+8,254	+26,744	XXXX387,083	XXXX877,292
		152°30'51"	60°55'26"	32,705	58	+17,496	-2,798	XXXX398,231	XXXX884,540
		172°28'56"	353°51'44"	50,449	59	+14,871	+5,608	XXXX394,992	XXXX854,540
		115°17'01"	316°37'54"	42,839	60	+26,019	-22,458	XXXX395,987	XXXX854,998
		121°35'59"	322°56'52"	64,347	61	22,780	-30,398	XXXX412,475	XXXX863,404
		127°25'14"	328°46'07"	82,310	62	+23,775	-22,212	XXXX408,843	XXXX835,584
		103°36'24"	304°57'17"	58,407	63	+40,263	-52,739	XXXX409,078	XXXX805,057
		88°11'53"	289°32'46"	51,395	64	+36,866	-77,567	XXXX399,750	XXXX780,229
		80°23'28"	281°44'20"	22,185	65	+27,538	-57,185	XXXX384,095	XXXX800,611
		79°21'51"	280°42'44"	23,460	66	+11,883	-50,499	XXXX381,765	XXXX807,297
		56°46'58"	283°33'35"	42,856	67	+9,553	-10,655	XXXX354,250	XXXX250,544

Камеральні роботи щодо формування результатів виконаних робіт виконано з використанням ліцензійного програмного забезпечення Digital/Delta. В ході камеральних робіт вираховано площу земельної ділянки, площі окремих контурів, складено планово-картографічні матеріали щодо відведення земельної ділянки (табл. 2.4). Площа земельної ділянки, яка запроєктована до відведення, вирахована аналітичним способом та підтверджується кадастровим планом та відомістю про обчислення площі земельної ділянки.

Таблиця 2.4 – Відомість вираховування площі земельної ділянки в межах населеного пункту с. Карасиха Шепетівського району Хмельницької області для ведення особистого селянського господарства

№	Координати		Різниця координат		Добутки координат	
	X	Y	X _k - X _{k+1}	Y _{k+1} - Y _k	X _k * (Y _{k+1} - Y _k)	Y _k * (X _{k+1} - X _k)
1	XXXX337,665	XXXX816,359	21,663	-54,202	-300080574,118598	49625954,786485
2	XXXX312,743	XXXX869,671	113,806	-34,104	-188810409,786261	260714713,777519
3	XXXX223,859	XXXX850,463	70,785	73,796	408551175,899259	162157850,023796
4	XXXX241,958	XXXX795,875	-108,935	35,357	195744906,908140	-249547848,642186
5	XXXX332,794	XXXX815,106	-92,448	-19,594	-108478904,765863	-211781274,921297
6	XXXX334,406	XXXX815,469	-4,871	-1,253	-6937027,010862	-11158562,150131
			Sum=0,000	Sum=0,000	Sum=-10832,874186	Sum=10832,874186
					S = 0,5416 га	S = 0,5416 га

Периметр межі ділянки становить 305,175 м, площа ділянки – 0,5416 га.

Перехід до місцевої система координат (MSK-68), яка зв'язана з системою координат УСК-2000, здійснено за допомогою модуля перерахунку координат програмного забезпечення Digital (табл. 2.5).

Таблиця 2.5 – Відомість перерахунку координат із системи СК-63 в систему МСК-68 (УСК-2000)

№	Координати поворотних точок меж земельної ділянки в системі СК-63		Координати поворотних точок меж земельної ділянки в системі МСК-68 (УСК-2000)	
	X	Y	X	Y
1	XXXX337,665	XXXX816,359	XXXX732,853	XXXX997,350
2	XXXX312,743	XXXX869,671	XXXX707,575	XXXX050,495
3	XXXX223,859	XXXX850,463	XXXX618,820	XXXX030,692
4	XXXX241,958	XXXX795,875	XXXX637,284	XXXX976,225
5	XXXX332,794	XXXX815,106	XXXX727,991	XXXX996,064
6	XXXX334,406	XXXX815,469	XXXX729,600	XXXX996,438

Використання земельної ділянки землекористувачем повинно здійснюватися з дотриманням вимог Земельного кодексу України [7]. До використання земельної ділянки суб'єкт зможе приступити після державної реєстрації прав на землю. Об'єкти нерухомого майна на земельній ділянці відсутні, а їх будівництво не передбачається.

Обмеження (обтяження) на земельну ділянку визначені у переліку обмежень (обтяжень) у використанні земельної ділянки не передбачаються. На використання земельної ділянки обмеження (обтяження), сервітути не встановлені.

3. РЕЗУЛЬТАТ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

3.1. Результат прив'язки земельної ділянки до геодезичних пунктів ДГМ

Для виконання землевпорядних та геодезичних робіт використовується електронний тахеометр Trimble M3, який має чинну метрологічну повірку – свідоцтво про повірку законодавчо регульованого засобу вимірювальної техніки (табл. 3.1), комп'ютери з ліцензійним програмним забезпеченням для обробки геодезичних, картографічних та землевпорядних робіт Digital/Delta та програмним забезпеченням, необхідним для забезпечення технологічного процесу виконання робіт із землеустрою.

Таблиця 3.1. – Результати повірки тахеометра електронного Trimble M3

Назва метрологічної характеристики	Значення
Довірчі границі абсолютної похибки вимірювання вертикального кута в діапазоні $\pm 45^\circ$ при довірчій ймовірності $p = 0,95$	$\pm 5''$
Довірчі границі абсолютної похибки вимірювання горизонтального кута в діапазоні від 0° до 360° при довірчій ймовірності $p = 0,95$	$\pm 5''$
Довірчі границі абсолютної похибки вимірювання відстаней до 5000 м на одну призму при довірчій ймовірності $p = 0,95$	$\pm (2 + 2 \times 10^{-6}L)$ мм

Схему прив'язки до геодезичних пунктів ДГМ таких, як Дзвінки, Ляхівці та хорошів відображено на рис. 3.1.

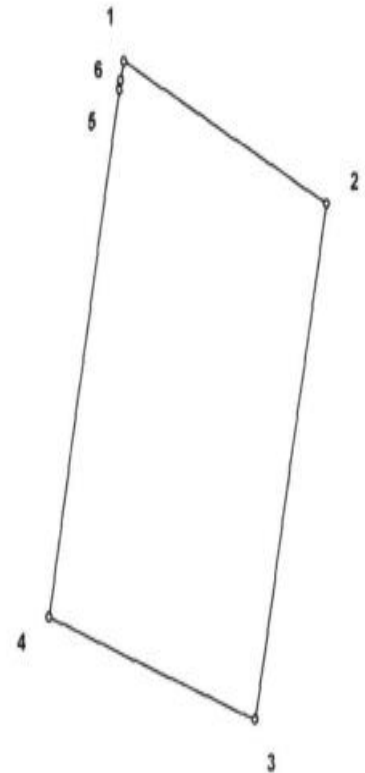
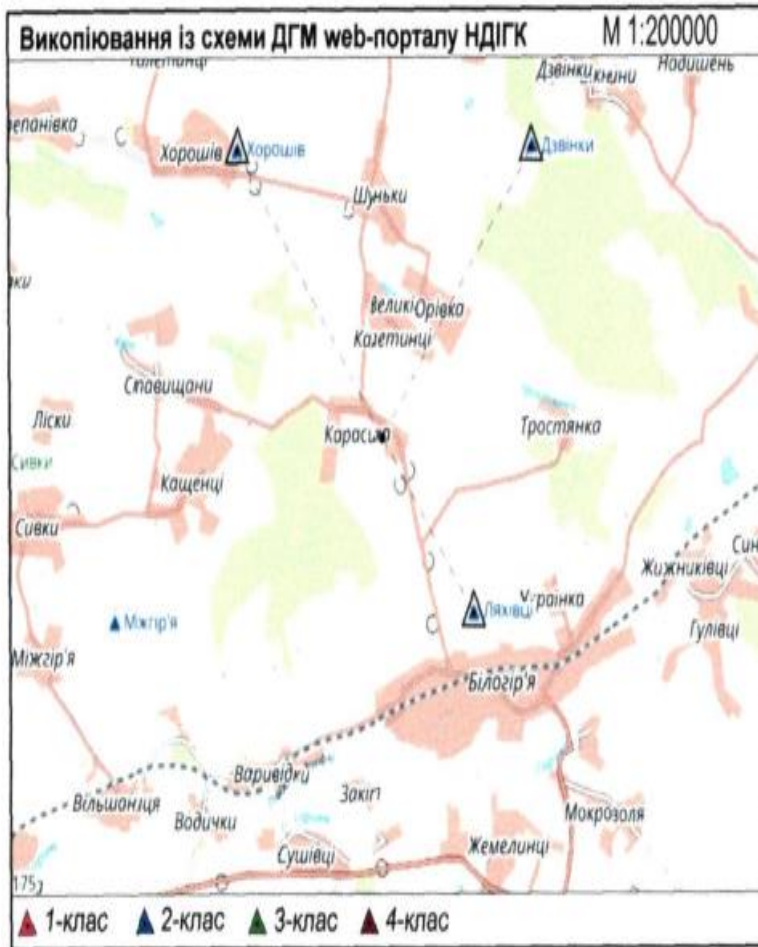

Рисунок 3.1. – Схема прив'язки до геодезичних пунктів ДГМ.

Дані щодо прив'язки поворотних точок меж земельної ділянки до геодезичного пункту ДГМ України – Дзвінки подано у табл. 3.2., Ляхівці – табл. 3.3, Хорошів – табл. 3.4.

Таблиця 3.2. – Дані щодо прив'язки поворотних точок меж земельної ділянки до геодезичного пункту Дзвінки

Поворотні точки	dN(м)	dE(м)	Довжина лінії (м)	Обрахована точність (м)	X	Y
1	-4934,96	-3992,93	6348,03	0,014	XXXX337,665	XXXX816,359
2	-4959,88	-3939,62	6334,13	0,012	XXXX312,743	XXXX869,671
3	-5048,77	-3958,82	6415,80	0,015	XXXX223,859	XX2XX850,463
4	-5030,67	-4013,41	6435,47	0,014	XXXX241,958	XXXX795,875
5	-4939,83	-3994,18	6352,61	0,011	XXXX332,794	XXXX815,106
6	-4938,22	-3993,82	6351,12	0,012	XXXX334,406	XXXX815,469

Таблиця 3.3. – Дані щодо прив'язки поворотних точок меж земельної ділянки до геодезичного пункту Ляхівці

Поворотні точки	dN(м)	dE(м)	Довжина лінії (м)	Обрахована точність (м)	X	Y
1	3099,48	-2430,75	3938,95	0,013	XXXX337,665	XXXX816,359
2	3074,56	-2377,44	3886,54	0,013	XXXX312,743	XXXX869,671
3	2985,68	-2396,64	3828,60	0,014	XXXX223,859	XX2XX850,463
4	3003,77	-2451,23	3877,01	0,014	XXXX241,958	XXXX795,875
5	3094,61	-2432,00	3935,90	0,011	XXXX332,794	XXXX815,106
6	3096,22	-2431,64	3936,94	0,012	XXXX334,406	XXXX815,469

Таблиця 3.4. – Дані щодо прив'язки поворотних точок меж земельної ділянки до геодезичного пункту Хорошів

Поворотні точки	dN(м)	dE(м)	Довжина лінії (м)	Обрахована точність (м)	X	Y
1	-4904,03	3774,05	6188,14	0,014	XXXX337,665	XXXX816,359
2	-4928,95	3827,37	6240,47	0,015	XXXX312,743	XXXX869,671
3	-5017,84	3808,16	6299,27	0,013	XXXX223,859	XX2XX850,463
4	-4999,74	3753,57	6251,94	0,014	XXXX241,958	XXXX795,875
5	-4908,90	3772,80	6191,24	0,014	XXXX332,794	XXXX815,106
6	-4907,29	3773,16	6190,18	0,014	XXXX334,406	XXXX815,469

3.2. Створення кадастрового плану земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства

Земельна ділянка для ведення особистого селянського господарства в с. Карасиха в межах Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області на місцевості межує з (рис. 3.2):

- від А до Б землі, що знаходяться у приватній формі власності;
- від Б до В землі, що знаходяться у приватній формі власності;
- від В до Г землі Білогірської селищної ради;
- від Г до Д землі, що знаходяться у приватній формі власності;

- від Д до А землі, що знаходяться у приватній формі власності (кадастровий номер 6820355000:03:002:0037).

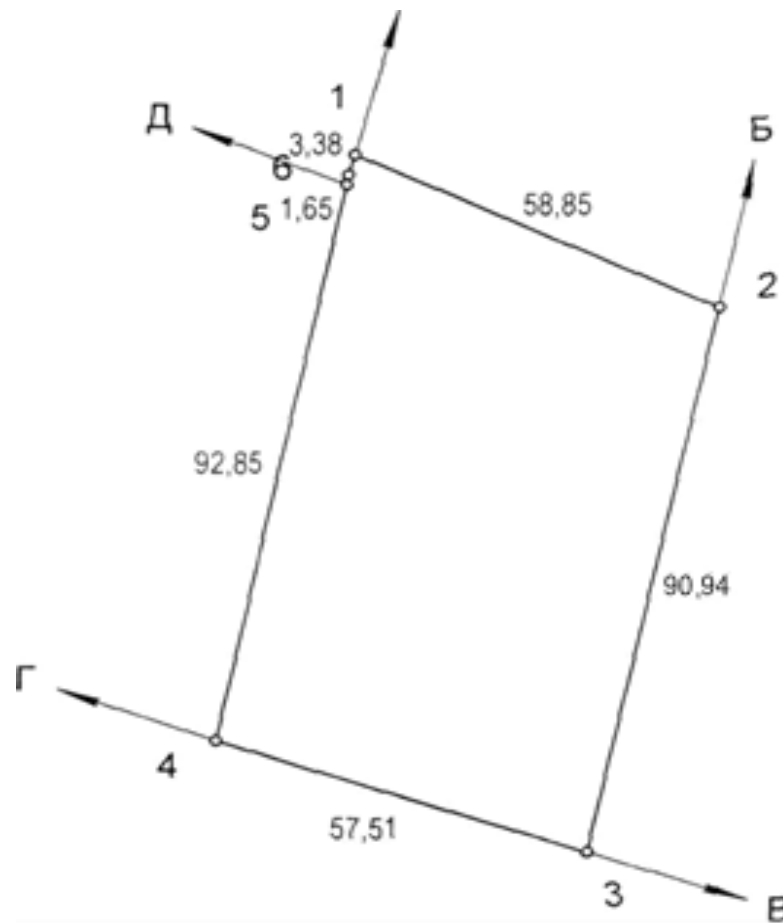

Рисунок 3.2. – Кадастровий план земельної ділянки з номером 6820355000:03:002:XXXX.

3.3. Встановлення меж земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства

Межі земельної ділянки за кадастровим номером 6820355000:03:002:XXXX, розташованої в с. Карасиха в межах Білогірської селищної територіальної громади Шепетівського району Хмельницької області, площею 0,5416 га, надано власнику для ведення особистого селянського господарства, закріплені в натурі (на місцевості) межовими знаками у кількості 5 шт.

Схема прив'язки межових знаків до об'єктів і контурів місцевості відображена на рис. 3.3.

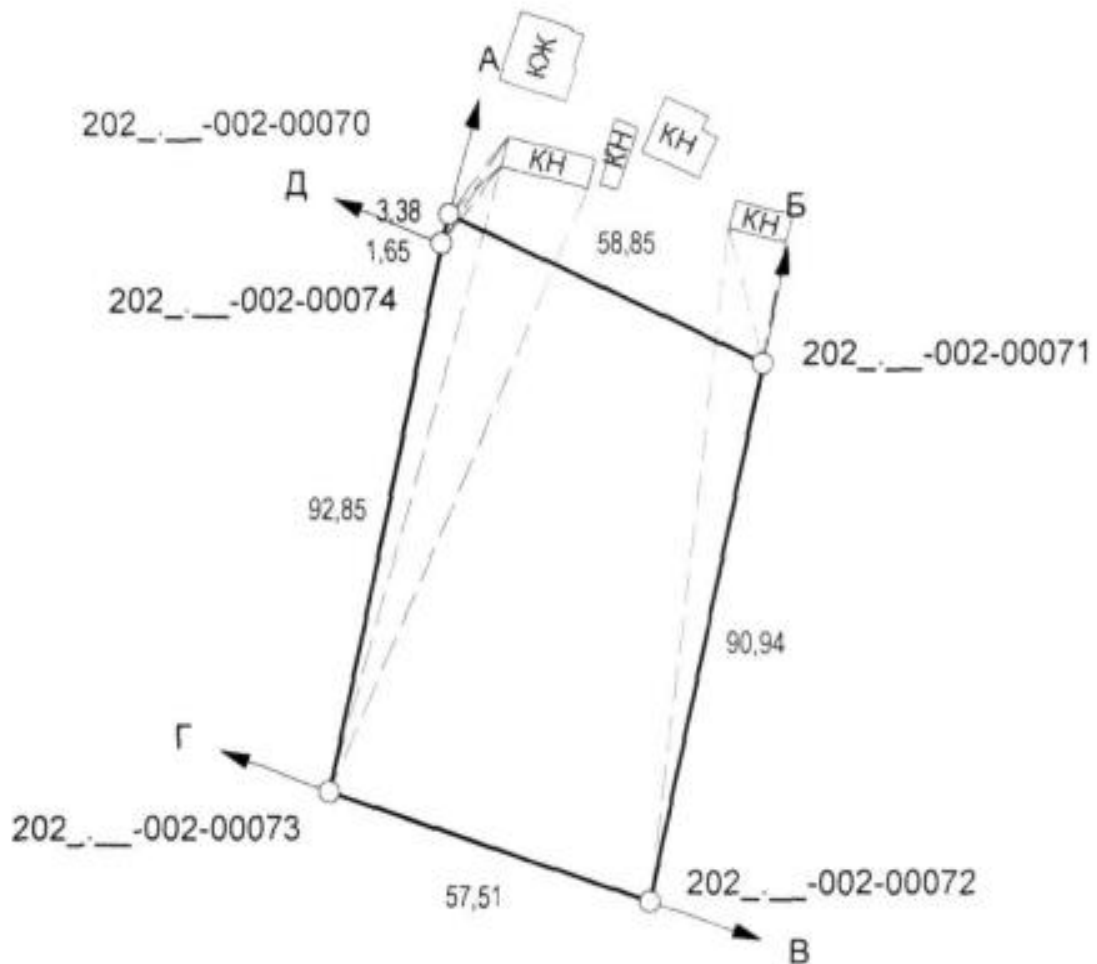
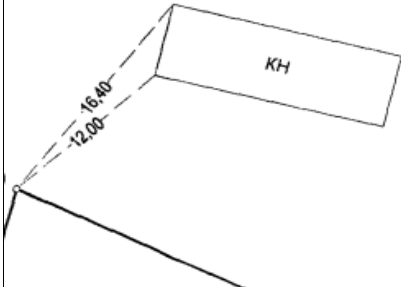
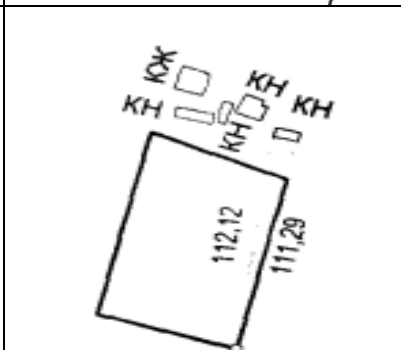
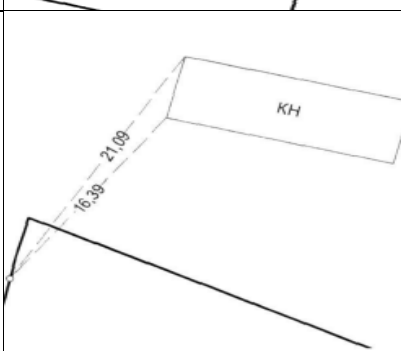

Рисунок 3.3. – Схема прив'язки межових знаків до об'єктів і контурів місцевості.

Власник земельної ділянки претензій щодо меж та конфігурації земельної ділянки не має так само, як і власники та користувачі суміжних земельних ділянок [9]. Межові знаки передані на зберігання згідно з інформацією, що розкрито у табл. 3.5.

Таблиця 3.5. – Список межових знаків, переданих на зберігання

№	Номер знаку	Абрис та опис місце знаходження межового знаку
1	202_-002-00070	 <p>Межовий знак співпадає з існуючою огорожою та закріплений у північно-західній частині межі земельної ділянки на відстані 16,40 та 12,00 метрів від кутів капітальної будівлі</p>
2	202_002-00071	 <p>Межовий знак співпадає з існуючою огорожою та закріплений у північно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 23,12 та 20,36 метрів від кутів капітальної будівлі</p>
3	202_-002-00072	 <p>Межовий знак (вид третій – дерев'яний стовп) закріплений у південно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 112,12 та 111,30 метрів від кутів капітальної будівлі</p>
4	202_-002-00073	 <p>Межовий знак (вид третій – дерев'яний стовп) закріплений у південно-західній частині межі земельної ділянки на відстані 109,33 та 107,73 метрів від кутів капітальної будівлі</p>
5	202_-002-00074	 <p>Межовий знак (вид третій – дерев'яний стовп) закріплений у північно-західній частині межі земельної ділянки на відстані 21,09 та 16,39 метрів від кутів капітальної будівлі</p>

Межі земельної ділянки визначені безпосереднім обстеженням на місцевості та погоджені з суміжними власниками та землекористувачами, що відображено у відомостях про встановлені межові знаки, яка є складовою частиною кадастрового плану. Межі земельної ділянки проходять по суходолу.

Згідно Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» погодження документація із землеустрою не потребує. Після внесення відомостей до землеустрою вона подається замовником на затвердження.

4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

Згідно з «Державними санітарними правилами і нормами роботи з візуальними дисплейними терміналами електронно-обчислювальних машин» площа приміщення на одне робоче місце користувача повинна становити 6 м^2 , а об'єм не менше ніж 20 м^3 .

Не дозволяється розміщувати кабінети обчислювальної техніки в підвальних і цокольних поверхах. Покриття підлоги повинно бути матовим з коефіцієнтом відбиття 0,3-0,5. Поверхня підлоги має бути рівною, неслизькою, з антистатичними властивостями. Для внутрішнього оздоблення приміщень з ПК слід використовувати дифузно-відбивні матеріали з коефіцієнтами відбиття для стелі 0,7-0,8; для стін 0,5-0,6.

Забороняється застосовувати для оздоблення інтер'єру класів з ПК полімерні матеріали (деревинно-стружкові плити; шпалери, що миються; рулонні синтетичні матеріали; шаруватий паперовий пластик тощо), які виділяють у повітря шкідливі хімічні речовини, що перевищують гранично допустимі норми.

Обладнання та організація робочих місць користувачів ПК мають забезпечувати відповідність конструкцій усіх елементів робочого місця та їх взаємного розташування ергономічним вимогам з урахуванням характеру і особливостей трудової діяльності.

При розташуванні елементів робочого місця користувача ПК необхідно враховувати: робочу позу користувача, простір для розміщення користувача, можливість огляду елементів робочого місця, можливість ведення записів, розміщення документації та матеріалів, якими користуватиметься працівник.

Конструкція робочого місця користувача ПК має забезпечити підтримання оптимальної робочої пози. Робочі місця з ПК слід так розташовувати відносно вікон, щоб природне світло падало збоку, переважно зліва. Робочі місця з ПК мають бути розташовані від стіни з вікнами на відстані

не менш ніж 1,5 м, від інших стін - на відстані не менше ніж 1 м. При розміщенні робочого місця поряд з вікном кут між екраном монітора і площиною вікна повинен складати не менше 90° (для виключення відблисків), частину вікна бажано зашторити. Недопустиме таке розташування ПК, при якому працюючий повернений обличчям або спиною до вікон кімнати або до задньої частини ПК, у яку монтуються вентилятори. При розміщенні робочих столів з ПК слід дотримуватись таких відстаней: між бічними поверхнями ПК - 1,2 м, від тильної поверхні одного ПК до екрана іншого ПК - 2,5 м.

Монітор має бути встановлений таким чином, щоб верхній край екрана знаходився на рівні очей. Екран монітора ПК має розташовуватися на оптимальній відстані від очей користувача, що становить 600-700 мм, але не ближче ніж 600 мм з урахуванням розміру літерно-цифрових знаків і символів.

Для забезпечення точного і швидкого зчитування інформації в зоні найкращого бачення площина екрана монітора має бути перпендикулярною нормальній лінії зору. Розташування екрана монітора ПК має забезпечувати зручність зорового спостереження у вертикальній площині під кутом 30° до нормальної лінії погляду користувача.

Клавіатура має бути розташована так, щоб на ній було зручно працювати двома руками. Клавіатуру слід розміщати на поверхні столу на відстані 100-300 мм від краю. Кут нахилу клавіатури до столу має бути в межах від 5° до 15° , зап'ястя і долоні рук мають розташовуватися горизонтально до площини столу.

Принтер слід розміщувати у зручному для користувача положенні, так, щоб максимальна відстань від користувача до клавіш управління принтером не перевищувала довжину витягну-тої руки користувача.

Конструкція робочого стола повинна забезпечувати можливість оптимального розміщення на робочій поверхні використовуваного обладнання з урахуванням його кількості та конструктивних особливостей (розмір монітора, клавіатури, принтера, ПК та ін.) і документів, а також враховувати характер виконуваної роботи.

Висота робочої поверхні столу з ПК має регулюватися в межах 680-800

мм, а ширина і глибина – забезпечувати можливість виконання операцій у зоні досяжності моторного поля (рекомендовані розміри: 600-1400 мм, глибина - 800-1000 мм). Робочий стіл повинен мати простір для ніг висотою не менше ніж 600 мм, шириною – не менше ніж 500 мм, глибиною (на рівні колін) – не менше ніж 450 мм, на рівні простягнутої ноги - не менше ніж 650 мм.

Ноги не повинні бути витягнені при сидінні далеко вперед, тому що в такому разі м'язи будуть надто напружені; положення «нога на ногу» не рекомендується, оскільки при ньому підвищується тиск на сідничний нерв і порушується кровообіг ніг.

Робочий стілець має бути підйомно-поворотним, регульованим за висотою, з кутом нахилу сидіння та спинки, поверхня сидіння має бути плоскою, передній край – заокругленим. Регулювання за кожним із параметрів має здійснюватися незалежно, легко і надійно фіксуватися. Висота поверхні сидіння має регулюватися в межах 400-500 мм, а ширина і глибина становити не менше ніж 400 мм. Кут нахилу сидіння – до 15° вперед і до 5° назад. Висота спинки стільця має становити 300±20 мм, ширина – не менше ніж 380 мм. Кут нахилу спинки має регулюватися в межах 1-30° від вертикального положення. Відстань від спинки до переднього краю сидіння має регулюватися в межах 260-400 мм.

Для зниження статичного напруження м'язів верхніх кінцівок слід використовувати стаціонарні або змінні підлокітники завдовжки не менше ніж 250 мм, завширшки – 50-70 мм, що регулюються за висотою над сидінням у межах 230-260 мм і відстанню між підлокітниками у межах 350-500 мм.

Поверхня сидіння і спинки стільця має бути напівм'якою з нековзним повітронепроникним покриттям, що легко чиститься і не електризується.

Робоче місце має бути обладнане підставкою для ніг шириною не менше ніж 300 мм, глибиною – не менше ніж 400 мм, яка регулюється за висотою в межах до 150 мм і за кутом нахилу опорної поверхні підставки до 20°. Підставка повинна мати рифлену поверхню і бортик по передньому краю висотою 10 мм [10].

5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Комплекс еколого-орієнтованих засобів щодо захисту навколишнього середовища охоплює заходи, спрямовані на охорону і раціональне використання природних ресурсів, і заходи, які забезпечують нормативні санітарно-гігієнічні параметри середовища міських і сільських поселень. Соціально необхідні охоронні заходи поділяються на організаційні, економічні і містобудівні.

Організаційні заходи забезпечують на законодавчому рівні використання територій, форми власності, правовий захист територій, створення системи адміністративно-господарського управління територіями та спеціальної екологічної служби їх охорони.

Економічні заходи забезпечують впровадження ресурсозберігаючих технологій, введення штрафних санкцій за порушення норм природокористування, визначення платежів і податків за використання територій, надання пільгових кредитів виробникам екологічно чистої продукції тощо.

Містобудівні заходи забезпечують охорону природного середовища за рахунок раціонального функціонального зонування території, створення санітарно-захисних зон, визначення територій природно-заповідного фонду, забезпечення екологічного балансу природно-ландшафтних та урбанізованих територій. Основні принципи екологічного захисту навколишнього середовища такі:

- збереження та раціональне використання цінних природних ресурсів;
- дотримання нормативів гранично допустимих рівнів екологічного навантаження на природне середовище та санітарних нормативів в місцях забудови;
- виділення природно-заповідних, ландшафтних, курортно-рекреаційних, історико-культурних зон з відповідним режимом їх охорони;
- встановлення санітарно-захисних зон для охорони водойм, джерел

водопостачання і мінеральних вод, покладів лікувальних грязей, морських пляжів тощо.

Для захисту найбільш цінних елементів території навколишнього середовища вживаються заходи, спрямовані на заборону в їх межах, не властивої для них, містобудівної діяльності (крім будівництва об'єктів, що пов'язані з функціональною експлуатацією цих територій). Це стосується природних заповідників, заказників, природних національних парків, водоохоронних зон, зелених зон міст, зон санітарної охорони курортів.

Не допускається містобудівна діяльність на площах залягання корисних копалин (до погодження з органами державного гірничого нагляду), в районах розміщення породних відвалів вугільних шахт (ближче 200-500 м залежно від характеристик терикону), на земельних ділянках, забруднених органічними і радіоактивними відходами, у небезпечних зонах зсувів, селевих потоків і снігових лавин, у зонах можливого затоплення, у сейсмічних районах тощо.

Для охорони навколишнього середовища міських і сільських поселень у межах приміських зон на землях лісового фонду формуються «зелені зони» у складі лісопаркової та лісогосподарської частин, місць відпочинку, заповідних об'єктів.

Навколо міських і сільських поселень, які розташовані у безлісних районах, створюються вітрозахисні і берегоукріплювальні лісові смуги завширшки 500 м (для найзначніших і значних міст), 100 м (для великих і середніх міст) і 50 м (для малих міст і сільських поселень).

Історичне середовище з пам'ятками історії та культури зберігається і захищається на засадах створення спеціальних зон, які охоплюють місця концентрації пам'яток, зони регулювання забудови, які прилягають до охоронних зон, зони ландшафту, що охороняється, заповідні зони.

Конкретні заходи щодо захисту навколишнього середовища вживаються відповідно до специфіки окремих джерел забруднення.

Основними чинниками забруднення ґрунтів різних видів земель є тверді промислові та побутові відходи, пестициди, викиди шкідливих речовин

промисловості, енергетики і транспорту, а чинниками деградації ґрунтів – затоплення, заболочення, засолення земель, ерозійні та інші процеси.

Заходи захисту ґрунтів такі:

- відродження деградованих ерозією ґрунтів методами агро меліорації, впровадження контурно-меліоративної системи землеробства;
- виконання протиерозійних робіт згідно з проектами землеустрою території – спорудження водоскидних валів, валів-каналів, валів-терас, валів-доріг, водоскидних споруд (лотків, перепадів, загат тощо), протиерозійних ставків та ін.;
- рекультивація земель з відновленням їх ґрунтового покриву і подальшим використанням для сільськогосподарських угідь, лісових насаджень, під забудову та в рекреаційних цілях;
- зменшення негативного впливу пестицидів і мінеральних добрив за рахунок застосування нових технологій нормування сільськогосподарських культур, біологічного методу захисту рослин;
- запобігання незадовільним наслідкам зрошувальної та осушувальної меліорації, що призводить до корінної зміни екосистем – підтоплення і перезволоження земель, забруднення ґрунтових вод нітратами або переосушення і просідання ґрунтів, зниження здатності до опору антропогенним навантаженням тощо.

Для охорони всіх видів земель – сільськогосподарського призначення, населених пунктів, промисловості та транспорту, природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, лісового та водного фондів, земель запасу необхідно дотримуватись вимог земельного законодавства України [6].

ВИСНОВКИ

Земельна ділянка, за рахунок якої передбачається відведення, має наступні характеристики:

- місце розташування: в межах населеного пункту с. Карасиха, Шепетівського району Хмельницької області;

- категорія земель за основним цільовим призначенням, відповідно до Земельного кодексу України, віднесена до категорії: землі сільськогосподарського призначення;

- на момент складання проекту землеустрою цільове призначення: земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність, або користування громадянами чи юридичними особами);

- після відведення: для ведення особистого селянського господарства;

- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь: рілля;

- форма власності: комунальна;

- розмір земельної ділянки: 0,55 га;

- умови надання земельної ділянки: у власність;

- наявні обмеження: встановлюються в обсязі, передбаченому законодавством, або договором;

- земельні сервітути: визначаються в процесі розробки проекту.

- кадастровий квартал: 6820355000:03:002: XXXX.

Згідно Земельного кодексу України громадяни можуть мати у власності та орендувати землю для ведення особистого селянського господарства, а іноземні громадяни та особи без громадянства можуть мати землю для ведення ОСГ лише на правах оренди. Використання землі для індивідуального вирощування сільськогосподарських культур здійснюється відповідно до чинного законодавства. Земельні ділянки для цього надаються за рішенням органу місцевого самоврядування, що передбачає надання земельної ділянки із земель комунальної, або державної форми власності.

Розглядаючи можливість використання громадянами земель для індивідуального обробітку, необхідно враховувати, що Земельний кодекс України передбачає надання громадянам земельних ділянок із земель сільськогосподарського призначення для ведення ОСГ, садівництва, сінокосіння та випасання худоби. Землями сільськогосподарського призначення є землі, надані для ведення сільського господарства, або для таких цілей. Земельні ділянки, надані для особистого селянського господарства, відносяться до таких видів сільськогосподарських угідь, як землі сільськогосподарського призначення, виключаючи можливість зведення громадянами на цих землях житлових будинків, господарських будівель і споруд. Земельні ділянки, виділені для індивідуального землеробства, повинні використовуватися тільки для цих цілей, що є як правом, так і обов'язком землекористувача.

У підсумку можна зазначити про те, що правова система з метою відведення земельних ділянок для ведення ОСГ характеризується тим, що тільки фізичні особи мають право набувати земельні ділянки для цих цілей. Лише за чіткого встановлення правосуб'єктності землі можна говорити про реальне і гарантоване виникнення та можливе існування земельних правовідносин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безоплатне отримання земельної ділянки від держави чи територіальної громади. URL: <https://legalclinics.in.ua/12663-2/>.
2. Бригадир І.В., Панова І.В. Безкоштовне отримання громадянами земель для ведення особистого селянського господарства як джерело корупційних ризиків. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/a821a41b-9721-4ceb-99fd-dbd4fd0f664b/content>.
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту та порядку погодження документації із землеустрою: Закон України № 497-VIII від 02.06.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/497-19#Text>.
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин: Закон України № 1423-I від 28.04.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1423-20>.
5. Про особисте селянське господарство: Закон України № 742-IV від 15.05.2003 р. URL: <http://www.zakon2/rada.gov.ua>.
6. Захист навколишнього середовища від забруднення. URL: <https://buklib.net/books/35815/>.
7. Земельний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>.
8. Інструкція з виконання топографо-геодезичного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500: Наказ Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України № 56 від 09.04.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0393-98#Text>.
9. Інструкція про встановлення, відновлення меж земельних ділянок в натурі або на місцевості та їх закріплення межовими знаками: Наказ Державного комітету України із земельних ресурсів № 376 від 18.05.2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10#Text>.

10. Катренко Л.А., Пістун І.П. Охорона праці в галузі освіти: навч. посібник. 2-ге вид., доп. Суми, 2004. 304 с.
11. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
12. Носік В.В. Науково-практичний коментар до Закону України «Про особисте селянське господарство». Київ, 2004. 252 с.
13. Паславська О. Особливості правового режиму земельних ділянок особистих селянських господарств. Актуальні проблеми правознавства. 2016. № 2. С. 117-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprpr_2016_2_24.
14. Покальчук М.Ю. Деякі правові питання ведення особистих селянських господарств. Правова позиція. 2019. № 4 (25). С. 129-133.
15. Порядок складання та затвердження індексних кадастрових карт (планів) і кадастрових планів земельних ділянок, вимог до їх оформлення: Постанова Кабінету Міністрів України №1117 від 08.12.2010 р. URL: <http://www.geoguide.com.ua/basisdoc/basisdoc.php?part=land&art=5001>.
16. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та землеоціночних робіт: Закон України № 5394-VI від 02.10.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5394-17>.
17. Про Державний земельний кадастр: Закон України № 3613-VI від 07.07.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17#Text>.
18. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України № 1952-IV від 25.12.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>.
19. Про затвердження порядку щодо ведення Державного земельного кадастру: постанова КМУ № 1051 від 17.10.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-%D0%BF#Text>.
20. Про затвердження Порядку щодо використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при виконанні робіт із землеустрою: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України

№ 509 від 02.12.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1646-16#Text>.

21. Про землеустрій: Закон України № 858-IV від 22.05.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text>.

22. Про оренду землі: Закон України № 161-XIV від 06.10.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/161-14>.

23. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України № 3038-IV від 17.02.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text>.

24. Про топографо-геодезичну, картографічну діяльність: Закон України № 353-XIV від 23.12.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14#Text>.

25. Шуляк С.О. Щодо земельної ділянки як визначальної ознаки особистого селянського господарства. Науковий простір: актуальні питання, досягнення та інновації. С. 81-82.

26. SystemNET. URL: <https://systemnet.com.ua/ua/>.